

תת"ע 5930/07/23 - אבו חרב ענאן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 5930-07-23 מדינת ישראל נ' אבו חרב ענאן
תיק חיצוני: 90524171718

לפני המבקש נגד המשיבה	כבוד השופטת רונה פרסון
אבו חרב ענאן	
מדינת ישראל	

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 9.1.2024 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה במהירות של 172 קמ"ש מקום בו מותרת מהירות של 90 קמ"ש, עבירה מיום 31.5.2022. במסגרת גזר הדין נגזרו על המבקש העונשים הבאים: פסילה בפועל לתקופה של 12 חודשים, פסילה מותנית של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 3,000 ₪.
3. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.
4. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).
5. בקשה על פי סעיף 130(ח) יש להגיש בתוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין. המבקש טען כי לא התייצב לדיון עקב היעדר זימון וידיעה. נטען כי אומנם אישור המסירה נושא ציון "לא נדרש", אך האישור לקוי שכן הוא חתום בחלק של מקבל הדואר ולא ידוע למי הוא נמסר, וכי המבקש תושב שפרעם והדואר נשלח לעפולה. עוד נטען כי המבקש כופר באשמה ויש להסב את הדו"ח לאחר. ועוד נטען לשיהוי בהגשת כתב האישום שכן העבירה המיוחסת למבקש נאכפה ביום 31.5.2022 וכתב האישום הוגש ביום 14.7.2023.
6. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי הוגשה בניגוד להוראות סעיף 130(ח) לחסד"פ.
7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 סמארה נ' מ"י,

10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדין נשלח לכתובתו הרשומה של המבקש וחזר בציון "לא נדרש" ביום 30.8.2023. על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. אף שהמבקש טען כי הוא תושב שפרעם ולא עפולה, לא צירף כל אסמכתא ביחס לכתובתו הרשומה במועד ביצוע המסירה ומכאן שלא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו ולא הפריך את חזקת המסירה.

8. מעיון בתיק האלקטרוני עולה כי הודעה על פסק הדין הודבקה, לאחר הביקור השלישי, במענו הרשום של המבקש ביום 29.1.2024, ומכאן שהמבקש גם לא הגיש הבקשה במסגרת המועדים הקבועים בחוק.

9. מעבר לכך, לעניין טענת המבקש ל"שיהוי", מעיון בתיק האלקטרוני עולה שצורף אישור מסירה אודות משלוח הודעה על הדו"ח ביום 3.7.22, ובמסגרת המועדים הקבועים לכך בחוק, לכתובתו הרשומה של המבקש וחזר בציון "לא נדרש". בנסיבות אלה יש לדחות טענות המבקש בעניין זה.

לא זו אף זו, הטענה כי אחר נהג ברכב, אינה מצדיקה קבלת הבקשה משלא הוגשה במועד ואין בה משום "עיוות דין" המצדיק קבלת הבקשה (ראו לעניין זה רע"פ 1446/14 **אסדי ריאד נ' מדינת ישראל** (26.3.2014)). עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש בשים לב לעברו התעבורתי, אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין.

10. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

11. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת. **הפסילה תחל לא יאוחר מתאריך 9.5.2024 בשעה 09:00 אך תחושב כנגד הפקדה. הנאשם ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 9.5.2024.**

12. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ט אדר ב' תשפ"ד, 29 מרץ 2024, בהעדר הצדדים.